

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 117. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139964188752/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Samtale imellem Jesum og en Troende.

1.

Jes. Sulamith tilde!
SHvi jamrer du saa tit?
Sal. Akl at du vilde
Mig hente hjem til dit.
Jes. Den Himmel-Længsel
Alvorlig prøves vil.
Sal. Ja Nød og Trængsel
Gør vist nok sit dertil.
Jes. Troer du, jeg glemmer
Dit Korses mørke Skye?
Sal. Nej, jeg fornemmer
Din Naade daglig nye.
Jes. Men, naar det klemmer?
Sal. Da skriger jeg om Lye.
Jes. Sulamith &c. &c.

2.

Jes. Kan du forsage
Dit kære Huus og Stavn?
Sal. Dem vil jeg tage,
Og legge dig i Favn.
Jes. Naar du est færdig,
Er Vognen for din Dør.
Sal. Mig Arme værdig
Din Værdskyld eene gør.

Nr. 348. — LXV. Original. Samtalen er beslaget med nr. 310. Men der er betydelige forskelle. Jesu ord er her langt mildere, og Sulamith (sjælen) er langt fastere: nok klagende, men ikke nindlos, kun kærgældshåb og mod en ejendommelig styrke i sin tillid og hengivelse. Doden føles umuldbart næst (2, 10: kom nu, Dad, her frem!; 3, 10: i Nat) og blitses trydefuld. Digter er derfor trods alt lyst. Det har sit højdepunkt i Sulamiths sieste replik, 3, 14. Brorson har aldrig skrevet noget mere fint. — 1, 1: Sulamith! Højs. 6, 13. — 1, 5-10: Det må prøves, hvad himmellængslen er værd, og Sulamith indremmer, at de lidser, hun gennemgår, har denne del i den. Jesu svær bergh er dog inden heirejdelse, kun fundt af medfølelse. — 1, 10: Kom! Edske. — 1, 11-12: Klages. 3, 23. — 1, 14: Lye (iflught, beskærmelse). — 2, 1: forsage; sige dig los fra. — 2, 2: Stavn! holig, hjem. Med *Huus* og *Stavn* tankes der vel på familien i hjemmet. — 2, 5-6 lyder som et optrin fra gammeldags rejseliv. — 2, 7-8: Glædeslukket om, at vognen er rede, før Sulamith til ydmygt at ucbryde, at kun Jesu fortjeneste (Værdskyld) gør hende værdig til den roje, og dette

Jes.	Giem denne Kierne!	87
	Men kom nu, Død, her frem!	
Sul.	Den Aften-Stierne	
	Er meget angenem.	
Jes.	Vil du saa gierne?	
Sul.	Ja til min Brudgom hiem.	
Jes.	Kan du &c. &c.	
	3.	
Jes.	Pak da kun sammen,	
	Og hold din Himmelfart!	
Sul.	Ja Amen, Amen,	
	Kom sæde JEsu snart!	
Jes.	Den Vej har Ende,	
	Hvorpaas du tit har grædt.	
Sul.	Nu kan jeg kiende,	
	At den er kort og let.	
Jes.	Engle for Thronen	
	Skal føre dig i Nat.	
Sul.	Paa Jubel-Tonen	
	Jeg lyttig lager fat.	
Jes.	Saa faaer du Kronen.	
Sul.	Den est du selv, min Skat!	
Jes.	Pak da kun &c. &c.	

Nr. 349. - LXVI.

1.

H vad er det godt at lande I Himlens sæde Havn, Fra Verdens vilde Strande,	88
Fra fremmet Land og Stavn;	

kalder Jesus i 1,9 krlsterlivets Kierne, som det gælder om at gemme. — 2,10-12: Da Jesus kuler døden frem, er det for Sulamith kun at se den skæms Aften-Stierne; angenem) dejlig. — 3,1: pak sammen; pak ind, ger dig rejseierdig. — 3,3-4: Joh. Ab. 23,20. — 3,7-8: Ved rejseens slutning ses det, at vejen i virkeligheden kan have været kort og let. — 3,9-10: Lk. 16,22; for Thronen) frem for tronen. — 3,12: lyttig) frydfuld. — 3,13: Joh. Ab. 2,10.
Nr. 349 — LXVI. Original. — 1,1; 2,1; 3,1: hægð) hvor. — 1,4: Simon) holig.